

РЕШЕНИЕ

№ 625

гр. Пловдив, 30.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VII СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стефка Т. Михова

Членове: Борис Д. Илиев
Мирела Г. Чипова

при участието на секретаря Ангелинка Ил. Костадинова
като разгледа докладваното от Борис Д. Илиев Въззивно гражданско дело № 20215300502384 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Делото е образувано по въззивна жалба на Община Асеновград, ЕИК 000471059, с адрес гр. Асеновград, площад „Акад. Николай Хайтов“ №9, представлявана от кмета д-р Х.Г., чрез пълномощника ѝ по делото адв. Т.Ф., против Решение № 260026 от 30.09.2020г., постановено по гр.д. № 602/2020г., по описа на Районен съд- Асеновград, в частта му, с която е било признато за незаконно и отменено уволнението на ЯН. В. СТ., ЕГН *****, извършено със Заповед № 11/28.02.2020г. на кмета на Община Асеновград, с която трудовото правоотношение е било прекратено на основание чл.328, ал.1, т.2, пр.2 от КТ. В жалбата се излагат доводи за неправилност на обжалваното решение, като се иска отмяната му и отхвърлянето на иска.

Ответната страна по въззивната жалба- ЯН. В. СТ. от гр. Асеновград, ул. „***, ЕГН *****, чрез пълномощника си по делото адв. Х.Д., оспорва същата и иска оставянето ѝ без уважение.

Пловдивският окръжен съд, след като провери обжалваното решение

съобразно правомощията си по чл.269 от ГПК, прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл.12 от ГПК и обсъди възраженията, доводите и исканията на страните, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

Въззивната жалба е подадена в срок, от страна, която има право да обжалва и срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, поради което се явява процесуално допустима.

В обжалваната част на решението първоинстанционният съд е бил сезиран с иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ, предявен от ЯН. В. СТ. против Община Асеновград за признаване на незаконно и отмяна на уволнението ѝ, извършено със Заповед № 11/28.02.2020г. на кмета на Община Асеновград, с която трудовото правоотношение е било прекратено на основание чл.328, ал.1, т.2, пр.2 от КТ- поради съкращаване в щата, считано от 01.03.2020г. С решението съдът е приел, че уволнението на ищцата е незаконно, тъй като работодателят не е ангажирал доказателства за реално съкращаване на щата.

При извършената служебна проверка на решението съобразно правомощията си по чл.269, изр. първо от ГПК съдът намери, че същото е валидно и допустимо. Предвид горното и на основание чл.269, изр.2 от ГПК следва да бъде проверена правилността на решението съобразно посоченото в жалбата, като въззивният съд като инстанция по същество се произнесе по съществуващия между страните материалноправен спор.

От фактическа страна по делото липсва спор, че между ищцата и ответника е съществувало трудово правоотношение по трудов договор, сключен на 15.01.2016г., по силата на който ищцата е заела длъжността „***“ към Общински съвет- Асеновград с място на работа Дирекция „Управление на ресурси и бази данни“ в Община Асеновград. Със Заповед 11/28.02.2020г. на кмета на Община Асеновград трудовият договор на ищцата е било прекратен, считано от 01.03.2020г., на основание чл.328, ал.1, т.2, пр.2 от КТ- поради съкращаване на щата съгласно Решение №73/29.01.2020г. на Общински съвет- Асеновград и утвърдено ново длъжностно разписание на общинската администрация.

С исковата молба ищцата е изложила доводи, че уволнението е незаконно, тъй като не е налице реално съкращаване на щата по отношение на

заеманата от нея длъжност, както и че преди прекратяване на трудовото правоотношение работодателят не е извършил изискуемия от закона подбор между ищцата и останалите служители на същата длъжност. Твърди и че при прекратяване на трудовото й правоотношение работодателят не е спазил разпоредбите на колективния трудов договор, сключен между Община Асеновград и Синдикалната организация при Федерацията на независимите синдикати от държавното управление и организации- КНСБ при Община Асеновград, на която е член.

Видно от представените по делото писмени доказателства- утвърдените към 01.01.2020г. длъжностно разписание и поименно длъжностно разписание на общинската администрация в Община Асеновград ищцата ЯН. В. СТ. е заемала длъжността „***“ в Дирекция „Управление на ресурси и бази данни“, като в посочената дирекция длъжностите са били общо 26,5, от които 10,5- в отдел „Административно обслужване на населението“, 11- в отдел „Информационно и материално- техническо обслужване“, и 5- директор, главен експерт, ***, младши експерт и ***, са извън отделите към дирекцията. С Решение №73 от 29.01.2020г. на Общински съвет- Асеновград е одобрена обща численост и структура на общинската администрация в Община Асеновград от 01.03.2020г., съгласно която не съществува Дирекция „Управление на ресурси и бази данни“, а е създадена Дирекция „Административно и информационно обслужване“ с общо 28,5 щатни бройки, от които 17,5 са в Отдел „Административно, информационно и материално- техническо обслужване“, 8- в отдел „Правно- нормативно обслужване и обществени поръчки“ и 2- в звено „Обслужване на Общински съвет- Община Асеновград“. Видно от утвърденото длъжностно разписание на общинската администрация от 01.03.2020г., щатните бройки в посоченото звено са „***“ и „***“, които съгласно представеното поименно длъжностно разписание са били заети от служителите, които са заемали длъжности със същото наименование в Дирекция „Управление на ресурси и бази данни“.

От представените по делото длъжностни характеристики за заеманата от ищцата длъжност „*** към Общински съвет“ в Дирекция „Управление на ресурси и бази данни“ /л.20-23/, както и за длъжностите „***“ и „***“ в същата дирекция /л.84-89 от първоинстанционното дело/,

заемани съответно от лицата М.Б.А. и Л.Г.К., е видно, че съществените им задължения са сходни и се припокриват в по-голямата си част, като са свързани с организационно и информационно-техническо обслужване на дейността на Общински съвет-Асеновград. Същите са задълженията и на длъжностите „****“ и „****“ в създаденото след промяната на щатното разписание от 01.03.2020г. звено „Обслужване на Общински съвет-Община Асеновград“, на които са били назначени същите лица, заемали съответните длъжности с такива наименования в закритата Дирекция „Управление на ресурси и бази данни“.

Доводът за незаконосъобразност на уволнението поради липса на реално съкращаване на щата е неоснователен. Съгласно формираната съдебна практика /Решение №231 от 12.06.2013г. на ВКС по гр.д. №1353/2013г.; Решение №184 от 02.06.2011г. на ВКС по гр.д. №803/2010г./ щатът на предприятието представлява общия брой наети работници и служители и тяхното вътрешно разпределение съобразно организацията на труда по трудови функции и длъжности. В случая от доказателствата по делото е видно, че съобразно одобрената от Общински съвет-Асеновград нова структура на общинската администрация в Община Асеновград от 01.03.2020г. броят на служителите, заемащи длъжности, свързани с организационно и информационно-техническо обслужване на дейността на Общински съвет-Асеновград е намален, от трима на двама, а длъжността „****“, заемана от ищцата е премахната. При това положение следва да се приеме, че е извършено реално съкращаване на щата.

Доводът за незаконосъобразност на уволнението поради неизвършване на подбор е основателен. Съгласно задължителните указания, дадени в мотивите на Тълкувателно решение №3 от 16.01.2012г. по т.д. №3/2011г. на ОСГК на ВКС, при съкращаване на една или няколко от съществуващите в щата няколко на брой еднородни длъжности /трудови функции/ прекратяването на трудовите договори с работниците и служителите, заемащи съкращаваната длъжност, задължително се предпоставя от подбор, който става част от правото на уволнение. В практиката на Върховния касационен съд последователно се приема, че за да е законно извършен подборът, в него следва да са включени всички

служители, изпълняващи идентични с оглед естеството на работата трудови функции в съответното обособено, относително самостоятелно структурно звено на предприятието / в този смисъл- Решение №268 от 03.11.2017г. на ВКС по гр.д.№859/2017г., 4-то гр.о.; Решение №329 от 13.07.2011г. на ВКС по гр.д.№1073/2010г., 4-то гр.о.; Решение №191 от 17.06.2016г. на ВКС по гр.д.№626/2017г., 4-то гр.о.; Решение №178 от 20.10.2015г. на ВКС по гр.д.№844/2015г., 3-то гр.о. и др./. В настоящия случай по делото се установява, че с новото щатно разписание, в сила от 01.03.2020г., е извършено съкращаване на щатната бройка „***“, заемана от ищцата, но са запазени идентичните по трудови функции с нея щатни бройки „***“ и „***“, поради което при прекратяване на трудовото правоотношение работодателят е следвало да извърши подбор между лицата, които заемат посочените три длъжности, по критериите, установени в разпоредбата на чл. 329 от КТ- квалификация и ниво на изпълнение на работата. Съгласно формираната трайна съдебна практика при спор относно извършването на задължителния подбор доказателствената тежест за установяването му се носи от работодателя, който следва да докаже при условията на пълно и главно доказване извършването му съобразно двата установени в закона критерии и съответствието на оценката по тях на действителното притежаваните от работника или служителя професионална квалификация и ниво на изпълнение на възложената работа. От страна на ответника по делото не се твърди и не са били ангажирани доказателства за извършване на подбор между служителите, изпълняващи сходни трудови функции с ищцата. Предвид горното следва да се приеме, че при извършване на оспореното уволнение на ищцата ответникът не е извършил задължителния подбор между служителите, поради което прекратяването на трудовото й правоотношение на основание чл.328, ал.1, т.3 от КТ е незаконно. Ето защо предявеният иск с правно основание чл.344, ал.1, т.1 от КТ за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна е основателен и следва да се уважи.

Изложените в исковата молба доводи от ищцата за незаконосъобразност на уволнението й поради неспазване на клаузите на чл.9, 10 и 11 на колективния трудов договор, сключен между Община Асеновград и Синдикалната организация при Федерацията на

независимите синдикати от държавното управление и организации- КНСБ при Община Асеновград, са бланкетни, като не се сочат и не се ангажират доказателства за конкретни факти, които да дават основание да се приеме евентуално нарушение на посочените клаузи. Клаузата на чл.9 от посочения колективен трудов договор се отнася за масовите уволнения по чл.130а от КТ, каквито по делото няма данни да са били извършени. Клаузата на чл.10 предвижда задължения за работодателя да не съкращава работници или служители в трудоспособна възраст, ако има работни места, които се заемат от пенсионери или лица, придобили право на пенсия, като доколкото същата е в противоречие с императивните разпоредби на КТ относно основанията за прекратяване на трудовите правоотношения, то не следва да бъде прилагана, а отделно от това по делото не се твърди да са били запазени трудовите правоотношения на конкретни лица, придобили право на пенсия. Клаузата на чл.11 предвижда определени допълнителни критерии за извършването на подбор между служителите при прекратяване на трудовите правоотношения по чл.328, ал.1, т.2 от КТ, наличието на които нито се твърди, нито се установява от ищцата.

По така изложените съображения обжалваното решение следва да бъде потвърдено.

С оглед неоснователността на въззивната жалба жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на въззиваемата страна направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 650 лв.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 260026 от 30.09.2020г., постановено по гр.д. № 602/2020г., по описа на Районен съд- Асеновград, в частта му, с която е било признато за незаконно и отменено уволнението на ЯН. В. СТ., ЕГН *****, извършено със Заповед № 11/28.02.2020г. на кмета на Община Асеновград, с която трудовото правоотношение е било прекратено на основание чл.328, ал.1, т.2, пр.2 от КТ.

В необжалваната му част решението е влязло в законна сила.

ОСЪЖДА Община Асеновград да заплати на ЯН. В. СТ. от гр. Асеновград, ул. „***, ЕГН *****, сумата от 650 лв.- разноси по делото.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____